ыходить у Львовѣ о дня (кромѣ недѣль и р. кат. свять) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрация и Експедиция подъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакция ул. Франціcканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма принимають ся лишь франкованѣ.

Рекламации неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администрации „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостствахъ на провинции

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:

на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 231. Недѣля 13 (25) жовтня 1891. Рôкъ I.

Загальнѣ Зборы „Народнои Торговлѣ“.

(Конець.)

Приступлено до другои точки порядку дневного и п. Григорій Врецьона яко членъ центрального комитету контрольного вôдчитавъ: Справоздане контрольного комитету центрального о дѣяльности управляючого Совѣта и станѣ товариства „Народна Торговля“ у Львовѣ за администрацийный рôкъ 1890/91, а именно за часъ вôдъ 1 липня 1890 р. до 30 червня 1891.

Комитетъ контрольный, пôдписаный на предложенôмъ білянсѣ, контролювавъ совѣстно не лише центральный складъ у Львовѣ, канцелярію и цѣле дѣловодство, але также бравъ участь въ засѣданяхъ управляючого Совѣта и контролювавъ тымъ способомъ цѣлу дѣяльность Совѣта, дирекции и персоналю.

Кождого чвертьроку комитетъ контрольный переходивъ точно всѣ позиции касовои пôдручнои книги, званои „страцою“, порôвнувавъ приходы зъ розходами и провѣрювавъ книжкы въ касовыхъ юкстахъ, де подробно вписаный кождый приходъ и розходъ. Провѣривши станъ касы въ книгахъ перечислювавъ за кождымъ разомъ готôвку въ касѣ и готôвку, зложену въ грошехъ, цѣнныхъ паперахъ и купонахъ; крôмъ того переглядавъ и провѣрювавъ меншѣ пôдручнѣ книжки, въ котрыхъ вписувано почтовѣ и спедиторскѣ выдатки та оплаты. Кождого разу комитетъ контрольный знаходивъ выказанѣ сумы въ касовôй книзѣ вповни вѣрнѣ зъ дѣйстнымъ станомъ касы въ готôвцѣ.

Контрольный комитетъ бравъ участь въ переведеню инвентуръ въ центральнôмъ складѣ, а въ своѣмъ часѣ переглядавъ и инвентуры філіяльныхъ складôвъ. Въ сѣмъ роцѣ, за котрый нинѣ здає ся справу, въ головнôмъ центральнôмъ складѣ переведено двѣ инвентуры, въ Станиславовѣ три, въ Перемышли двѣ, Тернополи чотири, Дрогобичи двѣ, Коломыи двѣ, Стрыю три, Снятинѣ двѣ, Самборѣ чотири, Рогатинѣ двѣ, Бродахъ чотири. При змѣнѣ начальникôвъ въ Тернополи, Самборѣ и Бродахъ роблено також инвентуры, такъ що въ тыхъ трехъ філіяльныхъ складахъ були ажь чотири инвентуры. Инвентуры філіяльнѣ переведено всюды въ присутности выделєґованого директора центрального складу або въ присутности выделєґованого члена Совѣта. Инвентуры всѣ пôдписанѣ начальниками складôвъ и контрольными комитетами.

Активы сегорôчного білянсу складають ся зъ готôвки въ касѣ центральнôй и у філіяльныхъ, зъ товарôвъ по цѣнѣ закупна, зъ дебіторôвъ або довжникôвъ за посередниченє межи ними а фабриками, зъ мобилій и устройствъ та чиншôвъ напередъ заплаченыхъ. — Готôвки въ центральнôй и філіяльныхъ касахъ суть выведенѣ въ головнôй книзѣ на основѣ юкстъ въ центральнôмъ и на основѣ рапортôвъ зъ філіяльныхъ складôвъ, присыланыхъ два разы що мѣсяця, а провѣреныхъ и пôдписаныхъ мѣсцевыми комитетами контрольными. Готôвка білянсу въ загальнôй квотѣ 4.617 зр. 14 кр., єсть зовсѣмъ згôдна зъ квотами въ касовыхъ рапортахъ и въ головнôй книзѣ. — Квота 126.666 зр. 33 кр. представляє дѣйстно вартôсть товарôвъ по цѣнѣ закупна, а доказомъ того суть фактуры, переведенѣ точно въ головнôй книзѣ и инвентуры, переведенѣ у всѣхъ складахъ. Кожда позиция цѣны кождого товару, єсть згôдна зъ позициями, уявлеными въ книгахъ товаровыхъ и остаточно въ головнôй книзѣ.

Комитетъ контрольный переглядавъ спись дебіторôвъ центрального складу и філіяльныхъ складôвъ. Дебіторы центрального складу суть то довжники за товаръ, якій при посередництвѣ центральнои торговлѣ дôстали просто зъ фабрикъ. Ними суть переважно церковнѣ братства и деякѣ поодинокѣ люде, заслугуючѣ на довѣрє. Дебіторы въ філіяльныхъ складахъ суть то довжники склепôвъ за побраный товаръ. Ними суть переважно сѣльскѣ крамницѣ, або товариства, або поодинокѣ личности, вызначенѣ становискомъ и довѣрємъ. Дебіторы загально виннѣ товариству нашому поважну квоту 36.480 зр. 18 кр. Они суть виднѣ въ листахъ и книгахъ нашого головного складу та філій.

Квота 9.755 зр. 39 кр., котра представляє стôйность мобилій и устройства всѣхъ складôвъ, уявнена єсть и въ головнôй книзѣ, такъ само и зъ горы заплаченый чиншъ въ сумѣ 1.556 зр. 24 кр. Вôдтакъ переконавъ ся контрольный комитетъ, що загальный доходъ сягає дѣйстно квоты 179.072 зр. 28 кр.

На пасивы складають ся позиции: фондôвъ резервового и пенсийного, удѣлы членьскѣ, податки, непôднятѣ дивиденды, стемплевѣ належитости, бѣжучій рахунокъ кредиторôвъ и щадниця. Контрольный комитетъ провѣривъ и рубрику пасивôвъ и переконавъ ся, що кожда позиция пасивôвъ білянсу, рôвножь згôдна

11

Въ зимовый вечѣръ.

новеля

Елизы Ожешковои.

(Конець.)

Коло комина протягло, хоромъ розлягала пѣсня:

Ой зôйди, зôйди, ясенъ мѣсяцю,
Якъ млиновеє коло:
Ой выйди, выйди, серце дѣвчино,
Тай промовь до мене слово.

Лице выглядаюче зпоза бочôвки, завѣшене въ у воздусѣ, промавляло до старого, выразно промавляло:

— Чи тямишь ты, батеньку, ой чи тямишь тôй день лѣтній, сонѣчный, коли ты ходивъ на гору, нѣсъ на плечохъ сѣтку зъ рыбами, а я за тобою босый бѣгавъ и скакавъ по пѣску зъ радости такъ кричавъ, що ажь луна йшла по селѣ и летѣла помѣжь сосны, надъ могилки, мовъ дзвоникъ дзвонила. Памятаєшь, тату, ой, чи памятаєшь?

Коло комина при туркотѣ коловоротôвъ змагала ся пѣсня и щоразъ бôльше росла, здавало ся, що розсаджувала стѣны хаты:

Охъ, и рада-бъ я та выходити,
И зъ тобою говорити,
Такъ судять-гудять вражѣ люде,
Хотять вже насъ розлучити.

Голова надъ бочкою, мовь завѣшена у воздусѣ, зачала помалу трясти ся и моргати очима до старого Микулы. „Не жити менѣ зъ тобою, тату, не жити менѣ у тôй хатѣ, де нѣколи хлѣба не бракує и де люде у згодѣ живуть, часомъ на веселі вечерницѣ сходять ся та веселять ся. Случайно я ту зайшовъ; самъ не знаю, куды иду, кобы лишь дальше зайти и втечи вôдъ того, що мене зъ заду гонить, ой, такъ гонить, що ажь менѣ шкôра на плечохъ терпне та пече... Случайно прийшовъ я въ тѣ стороны и не выдержавъ; вступивъ до хаты, та менѣ ту не жити... Заразъ встану тай пôду, бо я богато грѣхôвъ наробивъ на свѣтѣ, а щобы за нихъ не було покуты, то не може бути тату... Ты самъ сказавъ и осудивъ, що то не може бути...

Якъ бы у вôдповѣдь чоловѣкови надъ бочкою, старый також зачавъ трясти головою. Здавало ся, що вôдповѣдає, повтаряє:

— Не може бути, сынку, нѣякъ не може...

Наразъ выпрямивъ ся старый але сильный Микула, пересунувъ велику, жилаву руку по очахъ и нагальнымъ шепотомъ заклявъ:

— То й гинь, пропадай, коли такій!... Тьфу, маро зъ тамтого свѣта! Яка нечиста сила тебе по свѣтѣ носить? Гинь, пропадай!

Широкими плечима звернувъ ся вôнъ до комнаты, а до стѣны лицемъ такъ понурымъ и грôзнымъ, якъ громова хмара.

— Гинь и пропадай, коли такій! — повторивъ и оперъ о нерôвну стѣну велике, вылисѣле, у сто морщинъ рѣзьблене чоло. Не хотѣвъ уже нѣчого бачити.

Комнату наповнявъ теперь веселый, сваволный спѣвъ:

У поли криниця,
Въ нѣй вода блыщить ся:
Молодый моложчикъ,
Кажуть, ледащиця.
Робити не хоче,
Анѣ працювати,
Лишь пити, гуляти,
Дѣвки намовляти.

Тымъ разомъ жѣнки спѣвали самѣ, а парôбки не лише не вторували имъ якъ перше басовыми, вôдорваными нутами, але й не слухали ихъ спѣву. Чи ображали ихъ въ пѣсни жарты зъ молодого моложчика? Чи прийшла имъ важнѣйша вôдъ спѣвôвъ справа на думку? Всѣ скупили ся въ тѣсну громаду, шептали щось помѣжь собою, а часомъ урыванѣ слова выкрикували. Наразъ пѣсня урвала ся въ половинѣ, якъ стяжка ножемъ перетята; а въ тишинѣ, котра залягла компату, роздавъ ся смѣлый, бутный голосъ Олексы:

— А пашпортъ, пане, маєшь? Покажи пане, пашпортъ, нехай мы знаємо, хто ты такій?

Старый Микула звернувъ ся зновъ лицемъ ку комнатѣ и великими долонями оперты о колѣна сидѣвъ, якъ струна выпростованый, та дививъ ся зпôдъ тяжкои хмары морщинъ на се, що дѣяло ся коло дверей комнаты. Коло самыхъ майже дверей комнаты шѣсть мужчинъ окружило бочку, надъ котрою передъ кôлькома хвилями взносила ся сама одна голова гостя. На чолѣ громады Олекса въ розпиятôмъ кожусѣ, зъ запаленымъ папѣросомъ въ устахъ и бутно пôднесеною головою промавлявъ до гостя, а иншѣ єму вторували:

— Покажѣть пашпортъ... Теперь безъ пашпорту не можна нѣкому волочити ся по свѣтѣ...

зъ позиціями у головныхъ книгахъ, що кошты адміністраціи центральнои торговлѣ и філій сягають дѣйстно до высокости выказанои квоты, що процентъ щадниць выплачено, що квоты фондôвъ процентують ся въ оборотѣ товарôвъ, — словомъ, що пасивы сягають вôдтакъ сумы 175.841 зр. 97 кр., та що тымъ способомъ зароблено чистый зыскъ въ сумѣ 3.230 зр. 31 кр. Заслуга то головно управляючого Совѣта, котрый на своихъ засѣданяхъ обдумавъ, въ якій способъ полѣпшити товары въ складахъ и пôднести рухъ въ торговли загально. Въ тôй цѣли выбиравъ навѣть окремѣ комісіи спеціяльні.

Контрольный комітетъ єсть свѣдкомъ, що управляючій Совѣтъ щиро дбавъ о поступъ въ розвитку торговлѣ, та що бухгальтеръ торговлѣ веде всѣ книги дуже чисто, старанно и вѣрно.

Тому вносить: Свѣтлѣ зборы зволять управляючому Совѣтови удѣлити абсолюторію, а п. Волошиновичеви, яко бухгальтерови, заявити вповнѣ заслужене признанє.

Надъ справозданємъ комітету контрольного не було такъ само нѣякои дискусіи и Зборы дали абсолюторію Совѣтови управляючому а п. Волошиновичеви, бухгальтерови, высказали признанє за совѣстну працю.

Двѣ слѣдуючѣ точки порядку дневного полагодили загальні зборы въ сей спосôбъ, що означили высоту марки презенційнои для членôвъ Совѣта управляючого на 1891/92 р. таку саму якъ и въ минувшôмъ роцѣ т. є. 3 зр. а до центрального комітету контрольного выбрано пп. Вас. Тисовского, Гр. Врецьону и д-ра Олекс. Кулачковского.

При пятôй точцѣ порядку дневного: Внесеня членôвъ — поставивъ дръ Дѣдошакъ внесенє, щобы совѣтъ управляючій поставивъ на слѣдуючихъ зборахъ загальныхъ предложенє, въ якій спосôбъ вынагородити контрольный комітетъ за єго труды. Мотивуючи своє внесенє зазначивъ дръ Дѣдошакъ, що вôдъ трудôвъ и совѣстного повненя обовязку зъ стороны контрольного комітету зависить розвитокъ институціи. Єслижъ комітетъ контрольный буває на засѣданяхъ Совѣта а при тôмъ ще и повнить контролю, то годить ся, щобы признати єму якусь вынагороду, тымъ бôльше, що марки презенційнои, яку має Совѣтъ управляючій, статуты товариства не признають комітетови контрольному. — Надъ тымъ внесенємъ вывязалась довга дискусія. Всѣ загально признали вагу дѣяльности комітету контрольного, але зъ другои стороны и зазначили, що комітетови контрольному признають статуты 3% тантіємы зъ зыску, та що годѣ дуже розкидати грошемъ. Рôвножь пôднеслись голосы, щобы на Совѣтъ не накладати вже зъ горы обовязку выступати зъ предложенємъ що до вынагороды комітету контрольного, а лишити довôльнôй розвазѣ Совѣта, чи взагалѣ труды комітету контрольного вартѣ вынагороды чи нѣ. Вкôнци принято внесенє д-ра Дѣдошака зъ замѣткою о. Зельского, щобы комітетъ контрольный являвъ ся на засѣданяхъ совѣта.

Друге внесенє проф. М. Пачовского було, щобы по комнатахъ до снѣдань при Народныхъ Торговляхъ, а именно при львôвскôмъ складѣ, було зо двѣ ґазеты рускѣ и може зъ одна польска. Противъ сего внесеня пôднеслись замѣтки лишь зъ огляду на се, що пренумерата ґазетъ для всѣхъ філій вынесла бы поважну суму кôлькасотъ злр. а на такѣ выдатки годѣ рѣшитись. Вкôнци зборы приняли внесенє п. Пачовского въ формѣ бажаня высказаного до Дирекціи Народнои Торговлѣ.

На тôмъ закôнчились загальні зборы, а проф. Лучаковскій и о. Дуткевичь попрощали короткими словами присутныхъ членôвъ.

Рада державна.

8-ме засѣданє Палаты пословъ зъ д. 23 жовтня 1891 р.

Пос. Романчукъ мотивувавъ своє наглячє внесенє въ справѣ збôльшеня числа членôвъ комісіи для реформы выборчои зъ 24 на 36, такъ, щобы всѣ партіи мали свою народну репрезентацію въ комісіи. Внескодавець вказувавъ на то, що Русины не мають въ комісіи анѣ одного представителя.

Пос. Барайтеръ заявивъ ся именемъ нѣмецко-національнои партіи за симъ внесенємъ а пос. Герольдъ именемъ Молодочехôвъ и додавъ, що комісія повинна бути вѣрнымъ образомъ парламенту. Плеперъ выступивъ противъ внесеня Романчука, бо казавъ, що выбôръ комісіи переведено на пôдставѣ порозумѣня ся партій. — Пос. Кайцль заявивъ, що установлюванє комісіи въ дорозѣ приватного порозумѣня понижає повагу Палаты. — Плеперъ запримѣтивъ, що число 24 членôвъ въ комісіи єсть достаточне. — Кайцль заявивъ, що згодить ся на то число, коли оденъ зъ членôвъ комісіи зрече ся мандату въ користь Русинôвъ. — Тільшеръ вносивъ, щобы палата приступила до именного голосованя.

За внесенємъ Тільшера заявили ся Молодочехи, Нѣмцѣ-народовцѣ и антисеміты. Позаякъ Чехи зъ Моравы спротивились тому, то середъ Молодечехôвъ проявилось велике негодованє. Въ поименнôмъ голосованю вôдкинено внесенє Романчука 88 голосами противъ 77. За внесенємъ голосували: Русины, Молодочехи, Чехи зъ Моравы, Нѣмцѣ-народовцѣ, антисеміты и кôлькохъ пословъ зъ бôльшои посѣлости.

Опôсля рорпочалась дебата надъ буджетомъ. Роздѣлы „Найвысшій Дворъ" и „Канцелярія кабінетова" принято безъ дебаты. При роздѣлѣ „Рада державна" жалувавъ ся пос. Брзорадъ на безужиточный и несправедливый складъ парламенту та на упослѣдженє ческого народу.

Пос. Фусъ годивъ ся на жалѣ попередного бесѣдника и домагавъ ся реформы реґуляміну безъ обмеженя свободы слова, але спротививъ ся тому, щобы до стеноґрафічныхъ протоколôвъ принимати не-нѣмецкѣ бесѣды.

Гр. Таффе вказавъ на заявленє міністра фінансôвъ въ справѣ скороченя дебаты буджетовои и сказавъ, що правительсво дасть вôдповѣдь въ повнôмъ парламентѣ, коли будуть поставлені якѣ пытаня. Скороченє лежить въ тôмъ, що лишь разъ буде давати ся вôдповѣдь. Що до акустики, то не такъ зле, бо н. пр. поясненє буджету міністра фінансôвъ всѣ зрозумѣли. Що до резолюцій, то уважає президентъ міністрôвъ за практичнє змѣнити реґулямінъ а то такъ, щобы палата выбрала якійсь комітетъ або комісію, котрабы зносила ся зъ правительствомъ и щобы петиціи та резолюціи пôдчасъ сесіи такъ ставлено, щобы правительство могло дати вôдповѣдь, котра безъ розслѣджуваня не можлива.

Пос. Шлезінґеръ жалувавъ ся на то, що въ комісіяхъ меньшости не мають своихъ представителѣвъ и домагавъ ся нового выбору всѣхъ комісій. — Вашатый домагавъ ся знову вписанє єго ческои бесѣди до протоколу и жалувавъ ся на поступованє зъ Чехами въ Ліберци. По промовѣ Межника принято роздѣлы: „Рада державна" и „Трибуналъ державный".

При роздѣлѣ „Президія міністерства" доказувавъ пос. Вашатый, що зъ дѣяльности мін. Пражака нема нѣякого слѣду, лише отже єго платню призначити якому ресортови. — Промберъ домагавъ ся пôдвысшеня

— Може ты Богъ зна' хто, — грубо и понуро крикнувъ боднарь — а мы будемо за те вôдповѣдати, що тебе не зловили...

— Може ты той Бонкъ, котрого переслѣдують за невинну кровъ людску! — голоснѣйше вôдъ другихъ крикнувъ мудрый Дамянъ. Не дармо называли єго мудрымъ Дамяномъ: вôнъ першій передъ хвилею, глянувши на сидячого за бочкою гостя, мовь бы нову загадку шепнувъ Олексѣ и боднареви:

— Може то Бонкъ?

Изъ-за бочки зôрвавъ ся чоловѣкъ грôзный, зъ очима, що блыщали скаженостью переслѣдуваного звѣра, зъ роздутыми нôздрями, зъ суворымъ проклономъ на устахъ. Вôнъ зôрвавъ ся, пôднѣсъ свою палицю, закуту залѣзомъ и широко нею махнувши, прискочивъ до дверей. Але въ тôй хвили паробки хопили єго за рамена.

Розлягли ся галасливѣ крики.

— То ты такій! Замѣсть пашпорту показуєшь намъ палицю! Го-го, добрый то мабуть пташокъ...

— Бонкъ, певно Бонкъ... Ловѣть, держѣть!

— Держѣть, люде, коли Бога любите, не пускайте!

Налякані дѣвчата, мовь вôвцѣ, скупили ся коло комина въ нѣму вôдъ тревоги громадку: велика Уляна лѣзла навѣть на пѣчь зô страху, двѣ малѣ дѣвчинки припали до землѣ и лиця сховали у спôдницю матери, котра станула передъ огнемъ, заложила руки на грудяхъ и темными, задуманими очима дивила ся на сцену коло дверей. Лише стара Настуся не видѣла и не чула нѣчого; головою о край комина оперта она спала, вôдъ часу до часу щось у снѣ воркотѣла и посвѣвувала.

Коло дверей велась борба. Прихожого не легко можна було зловити въ руки. Сильный хочь худый, гнучкій, зъ тѣломъ вправленымъ — якъ видко — до борбы, выдиравъ ся вôнъ зъ рукъ та бивъ лôктями и ногами напастникôвъ. Ихъ завзятє росло. Они лаяли и кляли. Вкôнци першій Олекса, а потôмъ боднарь, найзавзятѣйшій чи найсильнѣйшій зô всѣхъ, вхопили єго такъ сильно и зручно, що не мôгъ рушити ся.

— Посторонкôвъ! — крикнули — гей бабы! посторонкôвъ давайте!

Але Кристина не розвела рукъ. Она дивила ся и дивила ся, а задумані єи очи мовь бы повтаряли:

— Таки й того колись мати на своихъ рукахъ носила та колысала!

На краю комина спюча бабуся заспѣвала тремтячимъ голосомъ:

Не грайте, братчики, не грайте,
серденька мого не крайте!

А помежи громадою хлопôвъ голосъ покôрный, благаючій, тремтячій вôдъ тревоги, промавлявъ:

— Пустѣть мене, люде, якъ Бога въ серцю маєте, якъ спасеня душѣ бажаєте, пустѣть. Я вамъ не зроблю нѣчого злого, пôду звôдси, заразъ пôду, на вѣчнѣ часы зъ очей вамъ щезну, лише пустѣть, ой пустѣть...

Паробки засмѣяли ся зъ кпинами, грôзно, и дальше кричали до бабъ о посторонки; — але тремтячій, благаючій голосъ, котрый посередъ громады промавлявъ, мовъ чародѣйна сила, пôдкинувъ старого Микулу зъ лавы. Вôнъ станувъ, на увесь рôстъ махнувъ руками, отворивъ уста и не сказавши нѣчого, зъ отвертыми устами знову упавъ на лаву. На краю комина спюча бабуся спѣвала:

Не грай, батеньку, не грай,
серденька мого не край,
мене братчики убили...

Олекса скочивъ до сѣней, певно по посторонки, котрыхъ жѣнки не давали. Ловленый затермосивъ ся знову и выхопивъ ся трохи зпомежи окружаючихъ єго постатей та рукъ. Вôнъ змалѣвъ, скорчивъ ся, плечѣ єго рушали ся, а голова входила въ рамена такъ, якъ бы шкôра єго корчила ся и дрожала пôдъ ударами рôзокъ. Лице єго покрыло ся мертвою блѣдостью, несказана мука выкривила єго уста и метала шкôрою чола, котра то пôдносила ся до золотавого волося, то опадала на очи, що бѣгали та кидали довкола благаючѣ погляды. Въ тôй хвили — здавало ся — терпѣвъ вôнъ найтяжшѣ муки свѣта: бувъ найнещасливѣйшимъ чоловѣкомъ на свѣтѣ.

— Я до васъ случайно зайшовъ — задыханымъ голосомъ говоривъ вôнъ—случайно, на годинку, безъ жадної злои думки... трохи вôдпочати... и заразъ пôду... пôду... не зроблю нѣчого злого... лишь пустѣть мене, коли Бога въ серци маєте... каплю молосердя... коли спасеня душѣ... пустѣть... на раны Исуса Христа... ой, люде!...

Теперь Кристина вымовила голосно:

— А таки й того колись мати на рукахъ своихъ носила та колысала...

А при самôй майже земли сонна бабуся спѣвно воркотѣла:

платнѣ урядникôвъ, особливо 11 клясы ранґи и дати можнôсть судьямъ повѣтовымъ вступати до высщои ранґи. — Міністеръ фінансôвъ признававъ дѣяльнôсть урядникôвъ и сказавъ, що радо бы полѣпшивъ ихъ положенє, но на то нема бôльшихъ сумъ. Не треба вѣрити вѣстямъ ґазетъ о якихсь проєктахъ полѣпшеня платнѣ. Що можна було зробити. то зробило ся, на скôлько на то средствъ ставало. Що до авансу судьѣвъ повѣтовыхъ, то міністеръ має надѣю, що незадовго предложить позитивнѝ результаты. — Пос. Воганка обговорювавъ справу урядовыхъ ґазетъ и казавъ, що Prazky Dennik и Prager Abendblatt не можна уважати додатками до офіціяльнои Prager Ztg., бо они мають далеко бôльшій накладъ. Вôнъ запытувавъ правительство, чи не схотѣло бы оно выдавати урядовои ґазеты въ ческôмъ языцѣ. Опôсля принято роздѣлъ „Рада Міністрôвъ“.

Опôсля слѣдувала дебата надъ фондомъ диспозиційнымъ. Пос. Шпіндлеръ назвавъ правительство нѣмецко-централістичнымъ. Нѣмцѣ хотять закôнчити борбу зъ Славянами подѣломъ Чехъ на двѣ части, але нарôдъ ческій того не дозволить. Пленеръ хоче, щобы Австрія стала нѣмецкою и длятого ческій нарôдъ єсть противъ Пленера. — Барайтеръ заявивъ, що вôнъ и єго товаришѣ будуть голосувати противъ фонду диспозиційного, бо вôнъ єсть неморальный. — Ґр. Таффе сказавъ, що вôнъ через 12 лѣтъ мусить все одно и то само говорити, що вôнъ зовсѣмъ не хапаєсь свого становища лишь по совѣсти сповняє на нѣмъ свою задачу. Що до неморальности фонду, то мусить вôнъ то сказати, що всѣ правительства выказують въ буджетахъ фондъ диспозиційный. Правительство не може прецѣ опозиційнымъ ґазетамъ вôдповѣдати ажьвъ парляментѣ. Фондъ той треба ще буде пôдвысшити. Правительство стоить на становищи конституціи и чує ся обовязанымъ єи переводити. Таке саме становище занимає правительство и до угоды зъ Угорщиною. Що до закиду о централізмъ, то се єсть рѣчь погляду. Коли — казавъ ґр. Таффе — спогляну на лѣвицю, то ледви чи она то потвердить. *(Веселôсть)*. Такъ само маєсь и рѣчь зъ довѣріємъ: на милованє нема силуваня. Що до стану рѣчей въ Ліберци, то заявивъ ґр. Таффе, що теперь ведуть ся доходженя, а коли они скôнчать ся, то вôнъ дасть вôдповѣдь на интерпеляцію. Наконець просивъ ґр. Таффе Палату, щобы она и безъ довѣрія ухвалила фондъ диспозиційный. *(Велика веселôсть и брава)*. — Пленеръ промавлявъ такожь за ухваленємъ фонду, але не длятого, щобы заявити політичнє довѣріє лишь для сконстатованя змѣненои констеляціи парляментарнои, а вôдтакъ полємізувавъ зъ Молодочехами. — Кайцль доказувавъ, що вôнъ и єго партія (Молодочехи), суть зовсѣмъ льояльнѝ, лишь противнѝ теперѣшнôй конституціи и хотять рôвноуправненя. — Штайнвендеръ доказувавъ, що теперѣшнє правительство все ще лѣпше, якъ було бы таке, котре бы приняло собѣ за члена кого небудь зъ теперѣшныхъ партій. По сѣмъ ухвалено фондъ диспозиційный, а слѣдуюче засѣданє назначено на нинѣ.

Переглядъ політичный.

До Czas-у доносять зъ Вѣдня, що тамъ перебувають теперь ческій намѣстникъ ґр. Тунъ, краєвый маршалокъ кн. Лобковичь и дръ Ріґеръ. Гостина тыхъ мужѣвъ у Вѣдни и ихъ конференціи зъ Правительствомъ стоять мабуть въ звязи зô справою розмеженя судовыхъ округôвъ, котрою буде занимати ся ческій соймъ на найблизшôй сесіи. Въ парляментарныхъ кругахъ розказують, що Є. Вел. Цѣсарь, выѣзджаючи зъ Праги, заявивъ ще разъ намѣстникови ґр. Тунови, що треба всѣхъ силъ докладати, абы ческо-нѣмецку угоду конче довершити.

Зъ Пешту доносять, що пос. Горанскій по вчерашнôй перепалцѣ въ парляментѣ вызвавъ міністра справедливости п. Сілядія на поєдинокъ. Въ кругахъ порляментарныхъ єсть такій поглядъ, що колибъ п. Сілядій хотѣвъ приняти поєдинокъ, то мусѣвъ бы хиба подати ся до дімісіи.

Köln. Ztg. доносить, що всѣ новѝ карабіны россійски — разомъ міліонъ и 790 тысячѣвъ штукъ — мають бути готовѝ найдальше до липня 1894 р. и такъ: въ Франціи 500.000 штукъ, въ Тулѣ по 230 тысячѣвъ, въ Ѣжевску по 150 тысячѣвъ, а въ Сѣтроцку по 50 тысячѣвъ штукъ рôчно. Сей припасъ выстане на узброєнє цѣлои россійскои арміи полевои въ Европѣ и резервы. Кавкаска армія одержить оружіє послѣдна. Кôлька корпусôвъ дôстане вже въ слѣдуючôмъ роцѣ новѝ карабіны, а фабрикація въ Франціи приспѣшить о оденъ рôкъ загальнє узброєнє. Крôмъ дотеперѣшныхъ фабрикъ бездымного пороху, буде въ Казани отворена нова фабрика, котра вôйде въ житє въ слѣдуючôмъ роцѣ.

Новинки.

— **Громадѣ Ходовичѣ** въ стрыйскôмъ повѣтѣ удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 100 зр. запомоги на будову школы.

— **Є. Ексц. Маршалокъ краєвый** кн. Сангушко зложивъ оногди на руки Є. Вел. Цѣсаря присягу тайного совѣтника.

— **Вôдзначенє.** Старшій управитель салінарный въ Косовѣ, Рудольфъ Пехникъ одержавъ при нагодѣ перенесеня єго на власне прошенє въ сталый станъ супочивку, титулъ совѣтника гôрничного.

— **Ц. к. краєва Рада шкôльна** приписала до шкôльного ужитку въ ґімназіяхъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ слѣдуючѝ книжки: Дра Жигм. Самолевича Граматика латиньска для першои и другои клясы школъ ґімназіяльныхъ, пôсля другого выданя переложивъ Романъ Цеглиньскій; Цѣна 60 кр.; Л. Ґерманъ и К. Петеленцъ. Вправы нѣмецкѝ для третои клясы школъ середныхъ. Для рускои молодежи приладивъ дръ Ом. Калитовскій. Цѣна 1 зр. 20 кр.

— **Загальнѝ зборы** Руского товариства педаґоґічного вôдложивъ выдѣлъ зъ дня 2 падолиста на день 8 грудня с. р.

— **Огнѣ.** Дня 27 вересня погорѣвъ въ Стрѣлискахъ новыхъ поліціянъ. Згорѣла хата и господарскій прибудовокъ. Огонь повставъ знадвору черезъ неосторожнôсть дѣтей, котрѝ були самѝ дома. — Дня 4 жовтня погорѣло въ Городищи цетнарскôмъ 12 господарствъ неасекурованыхъ. Огонь повставъ такожь черезъ неосторожнôсть, а розширивъ ся сильнѣ для того, що люде були при роботѣ въ поли, на торзѣ, а декотрѝ поѣхали до лѣса по дрова. — Дня 7 жовтня пополудни занявъ ся зновъ огонь въ Стрѣлискахъ новыхъ. Огонь выбухъ зъ шопы, наповненои збôжемъ черезъ пôдпаленє недолѣткомъ. Погорѣли 4 господарства. — Дня 20 жовтня згорѣвъ въ Сливници коло Дубецка двôръ и всѣ будынки господарскѝ. Огонь загасили сторожѣ огневѝ зъ Дубецка и Динова. Шкоды величезнѝ.

— **Велике банкротство.** Зъ Дрогобича доносять, що тамошна фірма купецка Сруль Ліберманъ и Спôлка збанкротовали. Пассива (ихъ довги) выносять 630 тысячѣвъ зр.

— **Нагла смерть.** Оногди въ ночи померъ нагло на стрыху дому при Воднôй улици паробокъ Павло Сѣрковскій, родомъ въ Деревнѣ. Мѣскій лѣкарь, дръ Кробицкій не знайшовши нѣякихъ знакôвъ на тѣлѣ орѣкъ, що смерть наступила мабуть въ наслѣдокъ инфлюенци, котрои симптомы оказувавъ покôйникъ ще днемъ передъ выпадкомъ. Для зробленя обдукціи на тѣлѣ, щобы знати певну причину смерти, вôдставлено тѣло до шпиталю.

— **Калѣцтво.** Позавчера на улици Лычакôвскôй сполошили ся конѣ черезъ пукненє гальмы, коли возникъ, Кузьма Дыдюкъ зъѣжджавъ зъ горы вôдъ рогачки до мѣста. На возѣ було 18 сотнарôвъ пшеницѣ а конѣ зъ тымъ тягаромъ въ найбôльшôмъ розгонѣ наѣхали на двохъ воякôвъ санітарного корпуса, Ивана Локиту и Ивана Чорного та обохъ тяжко покалѣчили, зваливши на землю. Першу помôчъ лѣкарску подавъ имъ дръ Куґель, поперевязувавши имъ раны, почôмъ вôдставили ихъ до войскового шпиталю.

✝ Посмертнѝ вѣсти.

— **О. Данило Крохмалюкъ**, гр. к. парохъ въ Маркополи въ бродскôмъ повѣтѣ, померъ тамъ по довшôй недузѣ въ 59 роцѣ житя, а 33 роцѣ священьства. Похороны вôдбували ся вчера с. є. 24 жовтня въ Маркополи. Вѣчная єму память!

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 24 жовтня. Архікн. Марґарита занедужала небеспечно. Вчера вôдбувало ся два разы консіліюмъ лѣкарске.

Берлинъ 24 жовтня. Сподѣвають ся тутъ вô второкъ приѣзду короля румуньского.

Брукселя 24 жовтня. Наспѣла тутъ вѣсть зъ Петербурга, що міністеръ фінансôвъ Вишнеградскій домагає ся зменшеня платнѣ урядникôвъ въ користь голодуючихъ.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій

Мене братчики убили,
нôжь у серденько встромили...

— Годѣ! — загомонѣвъ у комнатѣ голосъ, що перевысшавъ усѣ иншѝ и — видко — привикъ розказувати.

— Годѣ! — пускайте, єго! Розступѣть ся и пускайте!

Микула вставъ зновъ изъ лавы и вже на ню такъ якъ перше не упавъ, але тяжкій, великій у своѣй бѣлôй одежи, заперезаный твердымъ поясомъ, простый, хочь зъ головою на груди похиленою, ступивъ на середину комнаты.

— Пустѣть єго и розступѣть ся! — повторивъ.

По хвилевôмъ задивѣ и ваганю розступили ся паробки; оденъ Олекса, вертаючій зъ сѣней зô шнурами въ руцѣ, спробувавъ противитись:

— *Гето* Бонкъ, *бацьку!* Єй Богу, Бонкъ!

Старый глянувъ на него сурово.

— Мовчи! — крикнувъ и на стоячого передъ нимъ зô згорблеными плечима чоловѣка пôднѣсъ очи, повнѝ блыскавиць:

— Иди — сказавъ — иди....

А по хвили додавъ:

— И бôльше не грѣши!

Але той не йшовъ ще, дививъ ся на старого, потôмъ ступивъ кôлька широкихъ крокôвъ, кинувъ ся на землю и до великои, босои, порохомъ покрытои ноги Микулы прилипъ устами: Слезы, якъ горохъ, котили ся по лици старого. Вôнъ скоро сягнувъ за кожуху, въ рукахъ зашелестѣли єму паперки; нахиливъ ся до лежачого и сейчасъ выпростувавъ ся.

— Бôльше не грѣши! — повторивъ и вперто, мовъ бы зô страхомъ, повторивъ кôлька разôвъ:

— Иди.... йди же.... хутше йди....

А за секунду, складаючи великѝ руки, докôнчивъ шепотомъ:

— Зъ Богомъ!

На дворѣ було темно: на небѣ, застеленôмъ хмарами, не свѣтила анѣ одна зôрка, вѣтеръ гулявъ загонисто, крутыми стовпами взносивъ ся въ гору; ґамами шумôвъ, зойкôвъ, свистôвъ, спѣвавъ у глубокôй кôтлинѣ, на днѣ котрои лежавъ широкій шляхъ замерзлои рѣки.

Въ низу, надъ самымъ шляхомъ рѣки, ишовъ зновъ чоловѣкъ зовсѣмъ самотный. На млавôмъ тлѣ бѣлого снѣгу, здававъ ся вôнъ тонкою лініею, що скоро перерѣзувала грубу, але не такъ чорну якъ вôнъ темноту. Высокѝ стѣны, що зъ обохъ сторôнъ кôтлины взносилы ся, зменшали єго розмѣры; можна було думати, що се незмѣрно мала рѣчь пливе по мори незмѣрно великôмъ. Великѝ моря ночи и самоты розливали ся довкола него; здавало ся, що буйнѝ шумячѝ вихры несли єго по широкôмъ, дикôмъ, понурôмъ лонѣ природы; въ порôвнаню зъ єи силою, грôзьбою и величиною бувъ вôнъ каплею, окрушиною, зерномъ пѣску, стебломъ травы, що впало на дно пропасти....

Оголошеня до *Народнои Часописи* принимає Контора **Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

АПТЕКА ПОДЪ „СРЕБНЫМЪ ОРЛОМЪ"

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафлегмленя, остроты крови, недокровности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный и дестильованый. До набутя въ бутелькахъ по 60 и 0 кр.

ЛЕВЪ ЯНИКОВСКІЙ

ГОДИННИКАРЬ

у Львовѣ, улиця Театральна число 16

поручає свôй богатый складъ

зегарковъ золотыхъ, срѣбрныхъ, зъ перворядныхъ фабрыкъ женевскихъ и французкихъ, тоже цѣпочки золоти и срѣбни, удержує на складѣ великій выборъ зегаровъ стѣнныхъ, столовыхъ и пендулевыхъ, будиковъ всякого рода по цѣнахъ найдешевшихъ.

Принимає ся направу всякого рода зегаровъ, гаючихъ зегарковъ, тожь всякі направы зегаровъ и годинниковъ *старинныхъ* и одновленье тыхъ-же.

ЮСИФЪ ВЕБЕРЪ

у Львовѣ, рынокъ ч. 40,

поручає свôй богато заосмотреный

СКЛАДЪ ОБУВЯ

мужеского, дамского и дитинячого

по найдешевшихъ цѣнахъ.

сякі замовленя зъ провінціи а также и направы выконують ся якъ найскорше.

Встяжки и аксамітки.

Перфумы и мыла.

ГАФТЫ И ПРИБОРЫ ДО ГАФТÔВЪ

Потребы до кравецтва

ПАРАСОЛѢ

и Кальоши россійскі

поручає найдешевше

НИКОЛАЙ ЛЮДВИКЪ

у Львовѣ, улиця Галицка ч. 14.

Цераты на меблѣ.

Горсеты французкі.

ВАЖНЕ

для пп. господарѣвъ, будôвничихъ и инжінирôвъ

Найновѣйшимъ средствомъ консервуючимъ гонтовй дахи штахеты и взагалѣ **всякій матеріялъ деревляный** — єсть

очищеный ОЛѢЙ нафтовый,

бо посѣдає ту добру прикмету, що дуже легко всякає въ сухій матеріялъ деревляный, а затыкаючи цѣлкомъ єго **поры,** охороняє вôдъ шкôдливыхъ дѣланя повѣтря, а найбôльше хоронить вôдъ вогкости, не допускає щобы дерево пукало, кривило ся и трупѣшѣло.

Проте зъ найлѣпшимъ успѣхомъ належить уживати **Олѣю** нафтового тамъ, де матеріялъ деревляный всегда єсть выставленый на дѣлане повѣтря и вогкости, черезъ що дуже легко пôдлягає вôпсутю.

Такожь до запусканя або покостованя всякого деревляного матеріялу надає ся Олѣй нафтовый *зъ лѣпшимъ успѣхомъ, чѣмъ дорогій покостъ льняный, бо посѣдає ту важну прикмету, що єсть выдатнѣйшимъ а безъ порôвнаня таншій, бо бôльше якъ о 38 кр. на кільограмѣ дешевшій вôдъ льняного покосту.*

А коли очищеный олѣй нафтовый **краски натуральнои слоѣвъ дерева не змѣняє,** *проте замѣсть* **дорогого покосту** *до першого грунтованя пôдъ кожду краску олѣйну, зъ выимкомъ бѣлои, для своеи дешевости зô значною користію и* **найлѣпшимъ скуткомъ може уживати ся.** Оденъ кільограмъ очищеного олѣю нафтового коштує 12 кр

При бôльшôмъ замовленю въ бочкахъ мѣстячихъ **150** кільограмôвъ опускаю на кільограмѣ 2 кр.

На провінцію высылаю за переказомъ замовленый олѣй до всякихъ стацій зелѣзно-дорожныхъ.

Петро Міончиньскій,

властитель рафінеріи нафтовои у Львовѣ, Сикстуска 47.

Въ мѣйскôмъ бюрѣ,

(готель Жоржа), выдає ся **карты объѣздни,** котрі приносять знижку 25—30% за звычайными білетами.

Тоже выдає ся звычайни карты подорожни на лінію Кароля-Людвика по оригінальной цѣнѣ.

Мѣйске бюро Кароля-Людвика Зелѣзниця.

Іосифъ І. Ляйнкауфъ.

Змѣна льокалю.

Зъ днемъ 1 вересня с.р. перенесеною зостала

РОБÔТНЯ КРАВЕЦКА

Кирила Думина

зъ улици Хорущины ч. 9,

на ул. Коперника ч. 7

въ котрôй по довгôй практицѣ такъ въ краю якъ и за границею, выконують ся всякі роботы въ складъ тои входячі, а именно: Суккѣ мужескі, войскові и дамскі, а то: пальта, пальтотики, футра итд.

Дякуючи Впов. П. Т. Публицѣ за дотеперѣшні взгляды прошу о тоже и надальше.

На провинцію высылаю суккѣ на умовленый часъ.

Зъ поважанємъ

Кирило Думинъ,

ул. Коперника 7.

Всякого рода

ВИНА

ЛѢЧНИЧІ

достати можна кождого часу въ конторѣ

Льеопольда Литыньского

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

КВИЗДЫ

выключно прив.

Restitutionsfluid

Вже ôдъ **30 лѣтъ** єсть уживана зъ **найлѣпшимъ успѣхомъ** по многихъ **стайняхъ надвôрныхъ,** и въ **бôльшихъ стайняхъ** цивильныхъ и войсковыхъ, для **змôцненя и наданя силъ по великихъ змученяхъ** при **звихненяхъ, пôдбитяхъ, сухожиляхъ** и т. д.

Цѣна однои фляшки 1 зр. 50 кр.

Правдивый можна лишень зъ выжше наведеною маркою охоронною получити у всѣхъ аптикахъ и дрогуеріяхъ Австро-Угорщины.

Щоденна експедиція почтова:

FRANZ JOHANN KWIZDA

k. u. k. österr. u. k. rumän. Hoflieferant. Kreisapotheker. Korneuburg bei Wien.

Жолудокъ єсть господаремъ чоловѣческого орґанізму,

вôдъ него починають ся всякі болѣзни. вôдъ него залежить потрѣбне вôджавлене орґанізму и силы чоловѣка

„Реґуляторъ"

єсть то порошокъ, котрого коробка вразъ зъ описомъ способу заживаня коштує 35 кр. На провинцію высылає ся найменьше три коробки, потреба прото надослати переказомъ 1 зр. 20 кр. (за три коробки порошку — зъ опакованємъ) — або 1 зр. 40 кр. тогды и почта буде оплаченою.

Реґуляторъ закасувавъ Морізона и всякі подôбні средства.

На доказъ читайте подяки вôдъ особъ котрымъ здоровє привернувъ.

Нервотонъ.

Средство домове помôчне у многихъ боляхъ, ревматизмахъ, ломаняхъ, исхіасѣ и паралижахъ.

Цѣна фляшки: 40 кр.

Спроваджувати можна лише вôдъ:

Бронислава Витковича,

аптикаря у Львовѣ, ул. Жовковска *(коло рампы).*

ЗАКЛАДЪ

ДИЕТИЧНО-ГИҐІЕНІЧНЫЙ

ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО

у Львовѣ,

Канторъ при улици Валовôй ч. 14.

поручає **французскій кураційный**

COGNAC

по **3** зр. а. в. фляшка.

MALAGA

въ ориґінальныхъ фляшкахъ $^3/_4$ літров. по 2 зр. 60 кр.

Зъ друкарнѣ Вл. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.